

Arrest

nr. 188 814 van 22 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 mei 2017.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidige tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag nog steeds volhardt afkomstig te zijn van Maidan Wardak en zijn problemen met de Taliban aldaar. Verder stelt hij dat hij zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij, hij last heeft van stress en hartproblemen en zijn moeder om het leven kwam bij een aanval door de taliban op zijn huis waarbij zijn broer werd meegenomen.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 20 april 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan gelet op (a) het feit dat hij zijn profiel van laaggeschoold plattelandskind niet aannemelijk kan maken, (b) zijn incoherente en ongeloofwaardige verklaringen over zijn familiaal netwerk, (c) zijn niet-aannemelijke beweringen over zijn regio van herkomst, en (d) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn regio van herkomst, (ii) hij niet-doorleefde en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de aangehaalde problemen in Afghanistan, (iii) hij slechts vage informatie kon geven over de bedreigingen en problemen met de taliban, (iv) hij zich met betrekking tot zijn medische problemen dient te wenden tot de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en (v) het door zijn voogd opgestuurde schoolrapport op geen enkele wijze zijn beweringen inzake zijn vluchtmotieven raakt en de geloofwaardigheid ervan aldus niet kan herstellen.

Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest nr. X van 19 oktober 2016.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: badges met betrekking tot het werk van zijn broer, een attest met betrekking tot zijn schoolresultaten, een attest met betrekking tot de dood van zijn moeder en de aanval op zijn huis, foto's van zijn vernielde huis, een dreigbrief van de taliban, drie attesten met betrekking tot zijn activiteiten in België, drie attesten met betrekking tot zijn fysieke en psychische gezondheid en een envelop. Daarnaast legt verzoeker ook een brief van zijn advocaat voor waarin wordt verwezen naar nieuwe elementen die hij in het kader van zijn tweede asielverzoek aanbrengt en naar de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst..

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweringen inzake zijn verblijfplaatsen in Afghanistan en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoont in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5.1. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het volharden in zijn beweerde herkomst uit Maidan Wardak, het herhalen van eerder afgelegde en reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen, en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5.2. De in zijn verzoekschrift opgeworpen argumentatie dat hij bij zijn eerste asielaanvraag niets heeft verklaard omtrent de dood van zijn moeder omdat "dit was ten andere ook niet mogelijk!", weerlegt noch verklaart het gegeven dat verzoeker in het attest van de provincieraad van Maidan Wardak de dood van zijn moeder situeert voor zijn vertrek in Afghanistan in 2014 terwijl hij heden voorhoudt dat zijn moeder ongeveer drie maanden voor zijn tweede aanvraag het leven liet bij een aanval op hun woning door de taliban.

Waar verzoeker voorts opwerpt dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn leeftijd en zijn psychologische problemen, kan hij niet worden gevolgd. Zo wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze het volgende gemotiveerd: "Inzake uw bewering naar aanleiding van uw eerste asielverzoek niet de volledige waarheid te hebben verteld met betrekking tot het moment waarop u Afghanistan verliet – u zou het land anderhalf jaar eerder hebben verlaten - moet worden gesteld dat deze verklaring niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst te herstellen. De vaststelling dat u uw land van herkomst anderhalf jaar eerder dan het tijdstip dat u in het kader van uw eerste asielverzoek aangaf zou hebben verlaten, verklaart immers geenszins de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw dagelijks leven in uw regio van herkomst, uw familiaal netwerk en de geografie van uw regio. Geen van deze elementen houden immers verband met het moment waarop u uw regio van herkomst zou hebben verlaten.

Ook uw verwijzing naar uw fysieke en psychologische moeilijkheden kan niet als een afdoende verklaring voor uw weinig overtuigende beweringen over uw dagelijks leven in uw regio van herkomst, uw familiaal netwerk en de geografie van uw regio worden aanzien. Wat betreft de hartproblemen en de stress waarvan u melding maakt moet worden vastgesteld dat er niet kan worden ingezien op welke manier deze u zouden hebben verhinderd om coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw regio van herkomst en het leven dat u er leidde. De verklaring van uw Belgische school maakt enkel melding van hyperventilatie. Er blijkt op geen enkele manier uit dat dit u zou- verhinderen om coherente verklaringen af te leggen. Uit de attesten die u voorlegt met betrekking tot uw psychologische toestand – attest van het universitair ziekenhuis Brussel en attest van Eclips vzw – blijkt op geen enkele manier dat deze u zou hebben verhinderd om op een coherente, consistente en overtuigende wijze verklaringen af te leggen met betrekking tot uw regio van herkomst en het leven dat u er leidde. Het attest van het universitair ziekenhuis Brussel vermeldt enkel dat u eind 2015 en begin 2016 drie maal psychologische begeleiding kreeg maar verstrekt geen enkele informatie met betrekking tot de mate waarin u op het ogenblik van het gehoor in staat was overtuigende verklaringen af te leggen. Hetzelfde moet worden gesteld inzake het attest van Eclips vzw aangezien hierin enkel sprake is van een vermoeden van een posttraumatische stress-stoornis zonder hierover enig uitsluitsel te geven. De attesten zijn dan ook geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de vaststellingen die naar aanleiding van uw eerste asielverzoek werden gedaan."

Blote bewering buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die voorgaande vaststellingen weerleggen of ontkrachten.

Het louter citeren van informatie aangaande de veiligheidssituatie van kinderen in Afghanistan, ontvoeringen en gedwongen rekrutering door gewapende groeperingen wijzigt niets aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen. Dergelijke verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en

vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op zijn ongeloofwaardige beweringen inzake zijn verblijfplaatsen in Afghanistan en zijn problemen met de taliban, in gebreke.

5.3. Verder wijst de Raad er op dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is van de provincie Maidan Wardak, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar informatie aangaande de algemene situatie in Maidan Wardak doet hieraan geen afbreuk. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 april 2017, voert verzoekende partij aan dat ten onrechte getwijfeld wordt over haar herkomst uit Maidan Wardak, Chaharqala. Zij wijst er op dat zij zeer veel documenten heeft ingediend die haar herkomst bevestigen, met name badges met betrekking tot het werk van zijn broer, een attest met betrekking tot zijn schoolresultaten, een attest met betrekking tot de dood van zijn moeder en de aanval op zijn huis, foto's van zijn vernielde huis, een dreigbrief van de taliban, drie attesten met betrekking tot zijn activiteiten in België, drie attesten met betrekking tot zijn fysieke en psychische gezondheid en een envelop. Voorts benadrukt verzoekende partij dat zij medische problemen heeft en dat deze medische problematiek samen met haar jonge leeftijd mee in rekening moet worden gebracht

bij de beoordeling van haar kennis over haar dorp van herkomst. Verzoekende partij licht voorts toe dat zij niet alles kent in Maidan die zeer groot is en zij alles heeft verteld dat zij kent en weet. Tot slot benadrukt verzoekende partij dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat zij een Afghaan is die terugkeert vanuit Europa en derhalve ook om die reden, beïnvloed door het Westen, zal gevisieerd worden door de Taliban.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook ter terechtzitting in gebreke blijft de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen, die deugdelijk zijn en allen steun vinden in het administratief dossier, op een afdoende wijze te weerleggen of te ontkrachten. Zij beperkt zich immers tot een loutere opsomming van de door haar neergelegde documenten, zonder evenwel enig concreet verweer te voeren tegen de door de commissaris-generaal gedane bevindingen omtrent deze documenten. Zo luidt de bestreden beslissing dienaangaande als volgt:

“Met betrekking tot de Afghaanse documenten die u voorlegt moet vooreerst worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien hebben documenten enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bovendien moet er worden vastgesteld dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst met betrekking tot uw verklaringen over de herkomst van de stukken. U beweert immers dat de documenten u door uw vader werden opgestuurd in de door u voorgelegde envelop. Op deze envelop staat echter de naam F.(...) R.(...) als afzender vermeld terwijl u naar aanleiding van uw eerste asielverzoek beweerde dat uw vader de naam J.(...) L.(...) draagt (Verklaring DVZ, punt 15A). Nog opmerkelijker is dat uit de envelop op geen enkele manier kan worden afgeleid dat deze ooit zou zijn verstuurd. De envelop is immers niet voorzien van een poststempel. Er kan dan ook ernstig worden getwijfeld aan uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u de documenten die u in het kader van uw huidige asielverzoek nieuw voorlegt, verkreeg.

Inzake de attesten van de school die u in Afghanistan zou hebben bezocht moet, naast bovenstaande vaststellingen, worden opgemerkt dat u in het schooljaar 2003/2004 les zou hebben gevolgd aan het lyceum van Rustomkhel. U zou er in het eerste van de drie jaar die u er school liep (CGVS eerste aanvraag, p.7) onder meer algebra hebben gevolgd. Rekeninghoudend met uw beweringen over uw geboortjaar, 1999, is het echter weinig aannemelijk dat u in het schooljaar 2003/2004 reeds les in algebra zou hebben gekregen. U was toen immers slechts vier à vijf jaar oud. Eveneens opvallend is de vaststelling dat er nergens in wordt vermeld dat u lessen aardrijkskunde zou hebben gevolgd, terwijl dit net een (van de twee) onderwerpen was waarvan u zich in het kader van uw eerste asielverzoek nog kon herinneren dat u er les in kreeg (CGVS eerste aanvraag, p.7).

Over het attest van de provincieraad van Maidan Wardak moet worden gesteld dat het een uitermate gesolliciteerd en subjectief karakter vertoont. Het werd immers opgesteld ten behoeve uw asielaanvraag en blijkt te zijn gebaseerd op uw eigen verklaringen. Het ontbeert dan ook elke objectieve bewijswaarde. De inhoud van het document strookt overigens niet met uw verklaringen. Naar aanleiding van uw huidige asielaanvraag stelt u immers dat uw moeder ongeveer drie maand voor uw tweede aanvraag het leven liet bij een aanval op jullie woning door de Taliban (Verklaring meervoudige aanvraag punt 12). In uw verklaring voor de provincieraad van Wardak situeert u de dood van uw moeder echter voor uw vertrek uit Afghanistan in 2014 (Verklaring DVZ, eerste aanvraag punt 33). In het licht van dit attest is het dan ook uitermate vreemd u dat deze aanslag niet vermeldde in het kader van uw eerste asielverzoek. Er kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de dood van uw moeder. Deze vaststelling ondermijnt bovendien de, gezien de mogelijkheid van enscenering, reeds beperkte bewijswaarde van de foto's die u als bewijs van deze aanslag voorlegt.

Ook de bewijswaarde van de dreigbrief van de Taliban is uitermate beperkt. Het lijkt er immers sterk op dat het een afdruk betreft van een quasi blanco brief van de Taliban waarop later met balpen werd geschreven. Het meest opmerkelijke is overigens de vaststelling dat de handtekening en stempel van de opsteller overduidelijk digitaal werden gereproduceerd terwijl de inhoud van de brief geen digitale reproductie betreft.

De badges van uw broer werden reeds door u aangebracht naar aanleiding van uw beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste asielaanvraag. Deze werden dan ook door de raad beoordeeld in haar arrest van 19 oktober 2016. Ze kunnen bijgevolg niet worden aanzien als nieuw element zoals voorzien in artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Inzake de taskara van u, uw vader en broer moet trouwens worden vastgesteld dat u deze niet voorlegt in het kader van uw tweede asielverzoek. De Commissaris-generaal kan hier dan ook geen rekening mee houden bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade."

Zo verzoekende partij benadrukt dat zij medische problemen heeft en dat deze medische problematiek samen met haar jonge leeftijd mee in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van haar kennis over haar dorp van herkomst, herneemt de Raad dat voormelde elementen wel degelijk door de commissaris-generaal in rekening zijn genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij. Zo luidt de bestreden beslissing als volgt: *"Inzake uw bewering naar aanleiding van uw eerste asielverzoek niet de volledige waarheid te hebben verteld met betrekking tot het moment waarop u Afghanistan verliet – u zou het land anderhalf jaar eerder hebben verlaten - moet worden gesteld dat deze verklaring niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst te herstellen. De vaststelling dat u uw land van herkomst anderhalf jaar eerder dan het tijdstip dat u in het kader van uw eerste asielverzoek aangaf zou hebben verlaten, verklaart immers geenszins de vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw dagelijks leven in uw regio van herkomst, uw familiaal netwerk en de geografie van uw regio. Geen van deze elementen houden immers verband met het moment waarop u uw regio van herkomst zou hebben verlaten.*

Ook uw verwijzing naar uw fysieke en psychologisch moeilijkheden kan niet als een afdoende verklaring voor uw weinig overtuigende beweringen over uw dagelijks leven in uw regio van herkomst, uw familiaal netwerk en de geografie van uw regio worden aanzien. Wat betreft de hartproblemen en de stress waarvan u melding maakt moet worden vastgesteld dat er niet kan worden ingezien op welke manier deze u zouden hebben verhinderd om coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw regio van herkomst en het leven dat u er leidde. De verklaring van uw Belgische school maakt enkel melding van hyperventilatie. Er blijkt op geen enkele manier uit dat dit u zou- verhinderen om coherente verklaringen af te leggen. Uit de attesten die u voorlegt met betrekking tot uw psychologische toestand – attest van het universitair ziekenhuis Brussel en attest van Eclips vzw – blijkt op geen enkele manier dat deze u zou hebben verhinderd om op een coherente, consistente en overtuigende wijze verklaringen af te leggen met betrekking tot uw regio van herkomst en het leven dat u er leidde. Het attest van het universitair ziekenhuis Brussel vermeldt enkel dat u eind 2015 en begin 2016 drie maal psychologische begeleiding kreeg maar verstrekt geen enkele informatie met betrekking tot de mate waarin u op het ogenblik van het gehoor in staat was overtuigende verklaringen af te leggen. Hetzelfde moet worden gesteld inzake het attest van Eclips vzw aangezien hierin enkel sprake is van een vermoeden van een posttraumatische stress-stoornis zonder hierover enig uitsluitsel te geven. De attesten zijn dan ook geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de vaststellingen die naar aanleiding van uw eerste asielverzoek werden gedaan."

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die voorgaande vaststellingen weerleggen of ontkrachten. Het hoeft geen betoog dat het algemeen verweer van verzoekende partij dat zij niet alles kent in Maidan die zeer groot is en dat zij alles heeft verteld dat zij kent en weet, evenmin een ander licht vermag te werpen op de vaststellingen die naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag werden gedaan.

Nergens uit haar verklaringen is voorts gebleken dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan ook werkelijk problemen zal kennen omwille van het feit dat zij er sinds maart 2015 niet heeft gewoond. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoekende partij geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar afwezigheid anders gepercipieerd en geïsoleerd zal worden. Verzoekende partij toont op geen enkele manier aan dat haar afwezigheid in Afghanistan voor haar risico's inhoudt en dat zij haar leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS